Suça. 1, 329, 14. इन्द्रिय O Deltup. 28, 15. — 3) Bez. der Silbe om Ind. St. 2, 35.

प्रसयता (von प्रसय) f. Auflösung: सूदमे प्रसयता गते Harr. 11964. प्रसयस (wie eben) n. dass.: धात्तगन्धा तदा भूमि: प्रसयसाय कल्पते MBs. 12.8559.

प्रलेयन (von ली mit प्र) n. Lagerstatt AV. 1,23,3.

प्रलालाउँ (1. प्र + ल°) adj. eine hervorstehende Stirn habend P. 6, 2, 177, Sch. MBB. 12, 3746.

সন্তার (von লু mit স) m. P. 6, 2, 144, Sch. Abschnitzel, Stück (eines Schilfs); nach einem Comm. Blattscheide: মাস্ত্রা: Çat. Br. 14,1,2,15. Kat. Cr. 26, 2, 10. 3, 3.

সুত্রবন (wie eben) n. das Abschneiden Gobn. 4,4,24.

प्रलविते (wie eben) nom. ag. f. ेर्जे P. 6,1,174, Sch.

प्रलिवित्रें (wie eben) n. ein Werkzeug zum Abschneiden P. 6, 2, 144, Sch. प्रलाप (von लप् mit प्र) m. (unverständiges oder kindisches) Gerede, Geschwätz, Geplauder AK. 1, 1, 8, 16. H. 275. Hali. 1, 150. श्रलद्यवा-कप्रलाप: स्पाचितसा अमणाइशम् Sih. D. 78, 2. 19. AV. 11, 8, 25. एतश् ि Air. Ba. 6, 38. Çîñeh. Ba. 30, 5. Ça. 12, 17, 6. MBh. 5, 1626. Suça. 1, 51, 8. 94, 20. 245, 15. 2, 406, 7. 477, 21. धूर्त Paab. 28, 7. किमिक् बङ्गभिर्ति-पृक्तिप्रत्ये: प्रलाप: Spr. 685. श्रसंबद्ध M. 12, 6. Schol. zu Gaim. 1, 31. श्रसत्प्रलाप Spr. 1893. MBh. 13, 6648. Mire. P. 34, 19. बङ्गना कि प्रलाप्त Hariv. 10012. R. 1, 53, 25 (54, 26 Gora.). संक्षियपुरबला मधुरै: प्रलाप: Suça. 2, 485, 8. Paatàpar. 57, b, 1. श्रात Werklage R. 2, 48, 17 (43, 18 Gora.). कर्रापवित्रापशब्द Ver. in LA. 30, 3. Ohne allen Beisatz dass. MBh. 3, 2574 (neutr.). Pańkat. 80, 10. 11. 13. 213, 2. न ते तुल्या विद्यते वाकप्रलाप Redekunst MBh. 3, 10650. सु॰ eine schöne Rede AK. 1, 1.5, 17.

प्रलापन (vom caus. von लप् mit प्र) n. das Sprechenlassen, Sprechenlehren: অ্কয়ায়িকা° Verz. d. Oxf. H. 217, a, 14.

प्रलापवत् (von प्रलाप) adj. irre redend Suça. 2.403.4.

प्रलायम् absolut. s. u. ली mit प्र.

प्रलापकृत् (प्र॰ + कृत्) m. eine Art Kollyrium (कुलात्याञ्चन) Rican. im CKDa.

प्रलापिता (von प्रलापित्) f. verliebtes Schwatzen Paatapaa. 57, a, 2. प्रलापित् (von लप् mit प्र) adj. P. 3, 2, 145. schwatzend Suça. 1, 333, 8. काम॰ MBa. 8, 1848. बद्धवद्ध॰ 3, 8045: श्रतिबद्ध॰ Јаба. 3, 185. श्रतंबद्ध॰ Макка. 146, 19. श्रमंबन्धप्रलापिल (sic) Kam. Nitis. 14, 59. बद्धप्रलापित् Varib. Bra. S. 67, 114. प्रतिकंचत॰ R. 4, 17, 5. redend, sprechend: साम्य॰ MBB. 13, 6648. wehklagend: सगद्धरा वाष्प्रकलं प्रलापिती R. Goba. 2, 24, 22.

प्रलीन partic. s. u. লী mit प्र. Davon nom. abstr. ° না f. Ohnmachi Riéan, im CKDa, Nach Wilson auch = प्रलय 1.

प्रलून 1) partic. s. u. लू mit प्र. — 2) m. ein best. Insect Suça. 2, 510, 8, प्रलंप (von लिए mit प्र) m. Salbe, Mittel zum Einreiben oder Bestreichen Suça. 1,64, 8. 9. 131, 14. 289, 1. 2,248, 13. Miak. P. 61,28. द्याच्छि-स्पामलकप्रलंपम् VARIB. BRB. S. 76,3.

प्रलेपक (wie eben) 1) m. a) ein best. Meerproduct, viell. Muschelkalk VJUTP. 139. — b) Zehrfieber (von langsamem Verlauf) Suça. 2, 403, 18. 404, 1. 9. — 2) f. प्रलेपिका gaņa मिक्टियादि zu P. 4,4,48.

प्रलेप्य (wie eben) m. sauberes Haar; so ist viell. st. प्रलेभ्य H. ç. 118

u lesen.

प्रलेक् (von लिक् mit प्र) m. eine Art Brühe (व्यञ्जन) Parariérçvara im CKDr.

प्रतिकृत (wie eben) n. das Belecken Gobs. 3,6,8.

प्रलोप (von लुप् mit प्र) m. Lalir. ed. Calc. 209, 4.

प्रलोभ (von लुभ mit प्र) m. Verlockung Vop. 23, 89. मतिविमारूमति^o Buig. P. 2,7,87. Diese Bed. und nicht die von Habsucht (bloss diese kennt Wilson) ist wohl auch Spr. 1426 anzunehmen.

प्रलोभक (vom caus. von লুম্ mit प्र) m. der Verlocker, N. pr. eines Schakels Pańkat. 133,23.

प्रलाभन (wie eben) 1) adj. verlockend: वर्श्वाकप्रलाभने: Beag. P. 7, 9, 55. — 2) f. ई Sand, Kies Nige. Pa. — 3) n. das Verlocken Sund. 3, 20. MBe. 5, 285. 9, 2931. 13, 4429. R. Goar. 1, 4, 80. 5, 22 in der Unterschr. Katels. 13, 138. Riéa-Tar. 4, 551. — Вилд. 8, 20, 5 in der Ausg. von Вилноир fehlerhaft für प्रलामन.

प्रलोभिन् (wie eben) adj. verlockend, verführerisch: इति पित्रा मुताई-हातप्रलोभिमधुरात्तरम् (so ist zu verbinden) । स चीम्यमान: Mirr. P. 10, 14. प्रलोभ्य (wie eben) adj. wonach man Verlangen hat, verlockend, lockend: व्यस्त Çir. 178.

प्रलोल (1. प्र + लोल) adj. inheftiger Bewegung seiend: सागर R.5,74,39. प्रलोल्प (1. प्र + लो°) m. N. pr. Kunti's, eines Nachkommen des Garuda, Mark. P. 2,2.

प्रत्कारीय्, ्यति denom. von प्र + ल्कारः = प्रात्कारीय् P.6,1,92, Sch. Vop. 2,4.

प्रव (von प्र) adj. flatternd, schwebend: तिम्नः पृथिवीरूपिर प्रवा दिवा नार्क रत्तेष्ठ म. प. 1,34, s. भृगेनामा न स्वर्णश्मो रिशार्टमः प्रवामा न प्रमिन्तासः परिप्रपं: 10,77,5.

उँवक (wie eben) adj. (समिभिक्रोरे) P.3,1,149. (auch साधुकारिणा) Vårtt. Vop. 26.41.

प्रवक्तर् (von वच् mit प्र) nom. ag. der Etwas sagt, mittheilt: रिज्ञा उनिष्ठप्रवक्तारम् Jâáx. 2, 302. ein guter Redner MBu. 2, 2545. 13, 6775. Verkündiger, Lehrer Âçv. Ça. 1, 2. M. 3, 186. 4, 162. Hariv. 4139. 10669. अशास्त्रविद्धेषा पुंसाम् — शास्त्रोक्तस्य प्रवक्तारः 11159. सर्वयज्ञानाम् 11364. धर्मकार्येषु R. Gora. 1, 72, 14. स्र॰ Spr. 3065. क्रम॰ ह.v. Paât. 11, 38. P. 2, 1, 65. Sch. कठ॰ Sch. धर्म॰ M. 8, 20. यजुर्वेद्॰ Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 54, b, 5. नाळशास्त्र॰ Mad. l. 84. एतिस्थमविज्ञातप्रवक्तकं प्रवाद्पार्य-र्यम् s. v. a. der erste Erzähler, der Urheber einer Sage Z. d. d. m. G. 7, 311, N. 2.

प्रवक्तव्य (wie eben) adj. zu verkünden, mitzutheilen, su lehren: राजनान्यतप्रवक्तव्यं तव नै:ग्रेयसं वच: MBH.5,3387. ज्ञान MBH.12,9058. M. 1,103.

प्रवक्तल (von प्रवक्ता) n. das Lehrersein Müller, SL. 79. 80. 84.

प्रवाग m. = प्रवाग Affe Coleba. und Lois. zu AK. 2,5,3.

1. प्रवंग m. = प्रवंग Affe Colebe. und Lois. zu AK. 2,5,8.

2. 멋리즘 (1. 댓 + 리즘) m. N. pr. eines Volkes Mins. P. 57,58.

प्रवंगम m. = प्रवंगम Affe Colebe. und Lois. zu AK. 2,5,8.

प्रवचन (von वच् mit प्र) n. 1) das Reden, Sprechen; = प्रकृष्ट्रवचन H. an. 4, 179. Med. n. 191. Spr. 647. ੇਧ੍ਰ, beredt 2267. — 2) Vortrag,

67*